

הרצוג פוקס נאמן
עורכי דין

איריס וינברגר | שותפה

טל. 03-6922817 | weinbergeri@hfn.co.il

31 במאי, 2020

ח' סיון תש"פ

לכבוד

הלשכה המשפטית – משרד האוצר

קפלן 1, ירושלים

באמצעות הדוא"ל:

tazkir@mof.gov.il

ח.ג.,

הנדון: תגובת לשכת המסחר לטיטות תקנות המכס (הפחתה של סכומי עיצום כספי), התש"פ – 2020, ולטיטות נוהל מדיניות אכיפה ונוהל התראה מנהלית

בשם מרשתי, לשכת המסחר תל אביב והמרכז, להלן הערותיה לטיטות תקנות המכס (הפחתה של סכומי עיצום כספי), התש"פ - 2020 (להלן "תקנות ההפחתה") לטיטות נוהל מדיניות אכיפה, ולטיטות נוהל התראה מנהלית, לאור חשיבות התקנות והנהלים, נודה אם תזמנו אותנו לדיון בהערות.

1. כללי

1.1. ביום 12 במרץ 2018 פורסם ברשומות החוק לתיקון פקודת המכס (להלן: "הפקודה") (מס' 28), התשע"ח – 2018. תיקון זה קבע בין היתר, סמכות להטלת עיצומים כספיים על יבואנים. יצוין, כי ענייננו בנושא כבד משקל ומשמעותי, אשר ישנה את משטר האכיפה בתהליכי היבוא והיצוא במדינת ישראל. בהתאם קיימת חשיבות רבה לאופן יישומו, אשר מחד יאפשר אכיפה והרתעה, ומאידך ישמור על יעילות מערכי סחר החוץ ולא יביא

לפגיעה שלא לצורך בגורמים הכלכליים המעורבים בו. **יודגש, מטרתם של העיצומים הכספיים היא לשפר ולייעל את תהליכי היבוא ולא לייצר מאגר הכנסות לקופת המדינה** או לחילופין, רגולציה אין סופית שתכליתה תפקיד נוסף לבודקי המכס "חפש את ההפרה" גם אם זו נטולת השלכות פיסקאליות או אחרות, מלבד היכולת להטיל עיצום כספי.

1.2. בטרם נפנה לגופם של התקנות והנהלים, נבקש להעיר מספר הערות מהותיות ומקדימות, אשר דורשות תיקון או התייחסות בתקנות ובנהלים:

1.2.1. סכום העיצום המוטל בהתאם לפקודה על היבואנים הוא גבוה ללא כל פרופורציה למהות ההפרות. המדובר בהפרות טכניות ברובן, הנעשות בתום לב. זאת, בשים לב לכך שמדובר בהפרות היכולות להתבצע בחוסר מודעות מוחלט במאות הצהרות יבוא. כמו כן, בהפרות אשר מלבד מע"מ הניתן לניכוי על ידי היבואנים המהווים עוסקים, אין להן כל פגיעה בהכנסות המדינה. בהתאם, אנו מבקשים לשקול את תיקון החקיקה הראשית ולהביא להקטנת סכום העיצום הכספי, או לחילופין, לקבוע בתקנות ההפחתה, אחוזי הפחתה גבוהים יותר ותקרה סבירה לעיצומים הכספיים אשר יוטלו על היבואנים.

יוער, כי גם בנוגע ליבואנים אשר הם בעלי רשיון למחסן רשוי פרטי, ולגביהם נתייחס בפרק נפרד בסוף מכתב זה, קיימים עיצומים כספיים שאינם מידתיים, לא רק בשל העילות שמכוחן הם מושתיים, אלא גם ובעיקר בגלל הסכומים הגבוהים שנקבעו.

1.2.2. המועד שנקבע לתחילתן של התקנות הוא 30 יום מיום פרסומן. היינו, 30 יום מיום הפרסום ניתן יהיה להטיל עיצומים כספיים. אנו מבקשים במיוחד לאור משבר הקורונה, אשר פקד את כלל המשק ולא פסח על היבוא והיצוא במדינת ישראל, כי תחילת התקנות תידחה ל 90 ימים ממועד פרסום התקנות ובכל מקרה לא לפני יום 1.1.2021.

1.2.3. טיוטת נוהל מדיניות האכיפה אינה קובעת מי יטיל את העיצומים הכספיים, הפרוצדורה לגבי הטלת העיצום, אופן יישום זכות הטיעון, מי המוסמכים לדון ולקבל החלטה. עולה מהנוהל כי ככלל, למעט במקרים שנקבעו בנוהל יוטל העיצום הכספי על ידי ועדה. אלא שלא נקבע מהו הרכב הוועדה, מי יעמוד בראשה והאם אחד מחבריה יהיה יועץ משפטי.

1.2.4. אין התייחסות בנהלים המוצעים ובתקנות ההפחתה מה תהיינה הנסיבות של הפרה חוזרת. זאת, על אף שגם בוועדת הכספים ביקש היו"ר שעבירה חוזרת לא תחול על עבירות טכניות¹. המונח "הפרה חוזרת" הוגדר בפקודה באופן רחב ביותר, הפרה חוזרת של הוראה. בהתאם, הכרחי כי יקבעו בנהלים הנסיבות בהן לא תחשב הפרה כהפרה חוזרת. הפרה שבמהותה היא טכנית, הפרה הנוגעת לנסיבות חדשות (טובין שונים, סיווג שונה וכדומה). (נושא זה קיבל התייחסות בסעיף 6 לנוהל מדיניות אכיפה אך רק ביחס לסוכני מכס).

2. הערות לנוהל מדיניות אכיפה

2.1. **מפר עיקרי כשיש מספר מפרים (סוכן מכס / יבואן) - סעיף 3 לטיטת הנוהל** – הסעיף קובע כי העיצום הכספי יוטל על המפר העיקרי, בין אם המפר העיקרי הוא סוכן המכס, ובין אם מדובר ביבואן. קביעה זו, מבלי לקבוע קריטריונים ברורים ונסיבות ספציפיות (כדוגמת האמור בסעיף 8 לטיטת הנוהל), תביא למחלוקות בין היבואנים לסוכני המכס, ותפגע בעבודה הסדירה בסחר החוץ.

זאת ועוד, היות שקיים שוני בגובה העיצום הכספי בין סוכן המכס ליבואן, כך שביחס לאותה עברה בין מפרים שונים, יוטל עיצום כספי שונה, קיים

¹להלן דברי יו"ר ועדת הכספים מר משה גפני מפרוטוקול 948 בדבר הצעת חוק לתיקון פקודת המכס (מס' 27), התשע"ז – 2017: "אם יש הסכמה, האם אפשר לנסח את זה באופן כזה שעבירה חוזרת לא חלה על עבירות טכניות בה אתם יכולים להיות מאות או אלפי פעמים."

חשש כי ללא קריטריונים ברורים וחדים, יעדיף המנהל להטיל את העיצום הכספי על הגורם שהעיצום הכספי לגביו הוא הגבוה יותר - היבואן.

כמו כן, השיקולים האמורים בסעיף 3 לטיוטת הנוהל, אינם ברורים, יש לתת דוגמאות ממשיות.

2.2. חסרה התייחסות לטעות אנוש - נכון היה כי ייקבע סעיף לפיו לא יוטל עיצום כספי במידה ומדובר בהפרה שנעשתה כתוצאה מ"טעות אנוש". יצוין, כי הוראה דומה מעוגנת בנוהל אכיפה - עיצומים כספיים, שנקבע על ידי הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן, מיום 21 ביולי 2015, הקובע, כי לא יוטל עיצום כספי כאשר ממצאי הביקורת מעלים כי אי הצגת מחיר נובע "מטעות אנוש". לא יעלה על הדעת, כי טעות סופר תהווה עילה להטלת עיצום כספי. מסירת מידע שגוי לגבי לא מעט נתונים הנוגעים להצהרות היבוא, יכולה לקרות בתום לב ולנבוע מטעות אנוש, ואף לא להשפיע על מיסי היבוא. כך, הקלדת מוטעית של מדינת המקור (כשאיך לכך משמעות פיסקאלית) וטעות ביחידת המידה (יחידות מול ק"ג כשאיך מדובר במסים קצובים). כמו כן, קיימות נסיבות המלמדות על תום הלב של היבואן, ועל היותה של הטעות טעות אנוש - קיומו של נוהל בקרה פנימי בחברה, החלפת בעלי תפקידים. בהתאם, נבקש לקבוע זאת כעילה לאי הטלת עיצום כספי.

2.3. טעות נגררת מהספק - זאת ועוד, נבקש לקבוע כי ככל והטעות נובעת מטעות במסמכים או במידע שהעביר הספק, לא יוטל עיצום כספי. רבים הם המקרים שהיבואן עושה את כל המוטל עליו ואף יותר כדי לציית, והטעות נובעת ממסמכי הספק - הטלת עיצום כספי במקרה שהיבואן לא יכול היה להימנע מההפרה, אין בו כדי לעודד ציות.

2.4. הפרה הנוגעת לסכומים קטנים - הנוהל אינו מתייחס להפרה הנוגעת לסכומים קטנים, כך לדוגמה במקרה בו ערך הטובין בהצהרה נמוך מ-5,000 ₪ (גובה העיצום הכספי המינימלי). אנו עוסקים ביבוא מסחרי,

עוסק שייבא לדוגמה אביזר בודד כחלק חילוף למפעל, יהיה חשוף לעיצום כספי שגובהו כשווי הטובין – המדובר בזוטי דברים.

2.5. **התייחסות להיקף פעילות** - כמו כן, מתבקש כי בדומה לסוכני מכס, יוטל עיצום כספי רק אם שיעור הצהרות היבוא לגביהן בוצעה הפרה עולה על 1% מתוך סך הצהרות היבוא ברבעון. לעניין זה, אין הבדל בין סוכני מכס ליבואנים גדולים ומפעלי תעשייה, אשר כמות הצהרות היבוא המוגשת על ידם היא עצומה, ובהתאם יכולות גם לקרות טעויות.

2.6. **עיצום כספי במקום של אי בהירות בסיווג ובערך** - סעיף 9 לנוהל, קובע כי לא יוטל עיצום כספי מקום בו ההפרה נוגעת לערך או סיווג שאינם נכונים ולא מדובר בסתירה לנהלים או הנחיות או החלטות מיסוי וקיימת אי בהירות (בעניין זה קיימת גם בעיה בניסוח הסעיף). נבקש כי יובהר שעל הנהלים או ההנחיות או החלטות להיות מפורסמים באתר רשות המיסים, למעלה מתקופה מינימאלית (3 חודשים).

כמו כן, לא יתכן כי המנהל הוא שיקבע כי קיימת אי בהירות בדבר הסיווג הנכון או הערך הנכון, במיוחד כשנושא זה נידון לא אחת בבתי המשפט במשך שנים ארוכות. בהתאם, מוצע כדלקמן:

- הניסוח יהיה ש"ככל שיתברר למנהל כי קיימת אי בהירות" לא יוטל עיצום כספי.
- יובהר, כי תשלום גרעון על ידי יבואן לא יהווה ראיה לכך שלא קיימת אי בהירות בסיווג. אי בהירות כאמור, יכול שתוכר גם במקרים בהם היבואן בחר לשלם את הגרעון ולא לערער עליו (במטרה לעודד יבואנים לשלם את הגירעונות, ולחלוק רק על הטלת העיצום הכספי).
- ככל שהיבואן ערער הן בפניה לגורמים הרלוונטיים בתוך רשות המיסים והן לבית המשפט בסוגית הסיווג או הערך, תעוכב הטלת העיצום הכספי עד לסיום המחלוקת. כך לדוגמה, ויתור על החסר הנובע לכאורה מההפרה במסגרת ועדת מיסים עקיפים, יביא לביטול מיידי של העיצום הכספי.

נבקש, כי סעיף זה יחול גם על הפרה הנוגעת ל**מקור טובין**. כמו כן, נבקש כי יקבע שפסילת תעודת מקור בדיעבד, לא תהווה עילה להטלת עיצום כספי, ככל שאין ראייה כי היבואן ידע או היה צריך לדעת שהטובין אינם מקוריים.

2.7. **סמכות מנהל תחום בכיר בסעיף 11 לטיטת הנוהל** – כאמור לעיל, הנוהל חסר פירוט בדבר הגורם שיטיל את העיצום הכספי כשהפרש המיסים עולה על 5,000 ₪, ומה יהיה הרכב הועדה. כמו כן, משמעות סעיף 11 האמור היא, שבכל מקרה שלא נוצר הפרש מיסים, גם אם מדובר בכמות רבה של הצהרות יבוא בהן בוצעה ההפרה, והעיצום הכספי יכול להגיע למאות אלפי שקלים, הוא יוטל על ידי מנהל תחום בכיר בבית המכס ולא על ידי ועדה. מבחן הסמכות לא יכול להיגזר רק מהפרש המיסים, אלא בנוסף מגובה העיצום המצטבר, וכן מכמות הצהרות היבוא בגין הוא מוטל.

2.8. **תקופת הטלת העיצום הכספי** – נבקש על מנת לייצר וודאות אצל היבואנים, כי יקבע בנוהל, כמה זמן לאחר ביצוע ההפרה ניתן להטיל את העיצום הכספי, וכי תוגבל תקופת הטלת העיצום כספי אחורה, על הצהרות יבוא שהוגשו בעבר. כמו כן, תקבע תקופת שיהוי קצרה של שלושה חודשים מרגע גילוי ההפרה, לאחריה לא תשלח הודעה על הכוונה לחייב בעיצום כספי.

3. נוהל התראה מנהלית

3.1. **התראה עקב שינוי מדיניות** – הנוהל קובע כי יסתפקו בהתראה במקרה של שינוי מדיניות, במשך שלושה חודשים, ובמקרה של שינוי מדיניות לחומרה. להלן הערותינו –

3.1.1.1. אנו מבקשים כי במהלך 30 יום ממועד פרסום ההוראה או שינוי המדיניות לא יוטל עיצום כספי וגם לא תינתן התראה.

3.1.1.2. נבקש להבהיר כי מדובר גם על נהלים והנחיות שלא נקבעו בחקיקה ראשית או תקנות.

3.1.1.3. נבקש לקבוע, כי ההודעה לציבור בדבר שינוי מדיניות אכיפה לחומרה תפורסם הן באתר של רשות המיסים, והן תועבר ללשכת המסחר, לארגונים המיצגים של סוכני המכס וללשכת עורכי הדין. וכן, כי פרק הזמן בו קיים שינוי המדיניות ותישלח לגביו התראה לא יפחת משלושה חודשים.

3.2. **התראה במקרה של הפסקת הפרה (גילוי מרצון)** – אין צורך להכביר מילים על חשיבות עידוד היבואנים לגלות מרצון הפרות, ולפנות לתשלום והסדרה של גירעונות עצמיים. נדמה שהנוהל המאפשר להסתפק בהתראה במקרה של גילוי מרצון, חוטא למטרה. המשמעות היא, כי ניתן יהיה להימנע מהטלת עיצום כספי במקרה של גילוי מרצון, **פעם אחת בלבד**, וכי ככל שהיבואן יפנה לגילוי מרצון נוסף, יוטל עליו כפל עיצום כספי. זוהי מדיניות אשר איננה מעודדת גילוי מרצון, בלשון המעטה, תהליך אשר חשיבותו היא עצומה לרשות המיסים, במיוחד במקרים של גביית מס בחסר, כאשר יבואן מגלה בעצמו טעות בהתנהלות. בהתאם, **יש לקבוע בנוהל מדיניות אכיפה כי לא יוטל עיצום כספי במקרה של הפסקה עצמית של הפרה**, ולא כי במקרה זה תישלח התראה שמשמעותה הטלת כפל עיצום כספי ככל שיתעורר מקרה נוסף לאותו יבואן.

כמו כן, קובע הנוהל כי תנאי ל"הפסקת הפרה" הוא שהפרש מיסי היבוא שולם במלואו. נבקש, כי ככל ולא תבוטל ההתראה והעיצום הכספי במקרה זה, יתאפשר משלוח התראה גם בנסיבות בהן הפרש ישולם במסגרת הסדר תשלומים.

4. תקנות ההפחתה

4.1. **אין התייחסות לכך שהפרש מיסי היבוא כולל מע"מ** - כאשר היבואן הינו עוסק כהגדרתו בחוק מס ערך מוסף, קופת המדינה לא תיפגע במידה ומע"מ לא שולם, כיוון שיכול אותו עוסק ממילא להזדכות על המע"מ ששילם. לפיכך, לעניין גובה העיצום הכספי שנקבע כ-10% מהפרש מיסי היבוא שנוצר, עמדתנו היא שיש להוסיף סעיף להצעת תקנות ההפחתה לפיו כאשר היבואן הינו עוסק כהגדרתו בחוק מע"מ, יוטל העיצום הכספי המינימלי 5,000 ₪ ולא באופן יחסי להפרש המע"מ שנוצר.

4.2. **אין התייחסות להפרה זהה במספר הצהרות יבוא** - לא ניתנה התייחסות בתקנות לנסיבות הנוגעות להפרה זהה במספר הצהרות יבוא, באופן שיגביל את העיצום הכספי המוטל על יבואנים במקרה זה. התייחסות לעניין נקבעה בסעיף 4 לתקנות, רק ביחס לסוכני מכס, אשר מאפשרת להפחית את העיצום הכספי עד לסך של 15,000 ₪ בלבד. אין כל מקום לאבחן בין סוכני מכס ליבואנים במקרה זה, ככל שמדובר באותה טעות אשר נגררת על פני מספר רב של הצהרות יבוא, יופחת העיצום הכספי לסכום מקסימלי של 15,000 ₪.

4.3. **אין התייחסות לנבצרות בעל תפקיד** - לאור המקצועיות הנדרשת בתחום המכס והמורכבות במציאת תחליף ראוי ומקצועי לעובד הבקיא ומטפל בתחום זה באופן מיידי, נסיבות אישיות חריגות כמחלה או אבלות עשויות להתקיים לגבי עובדים מקצועיים של תאגיד האמונים על הממשק עם המכס. מוצע כי תקבע הפחתה בנסיבות של נבצרות זמנית של בעל התפקיד בתאגיד האמון על העברת המסמכים והפרטים לסוכן המכס או למכס.

4.4. **תקנה 1(א)2) – יבואן ללא הפרות קודמות - התקנות המוצעות אבחנו**
בין הפרות בדיני המכס בכלל (ארבע שנים ללא הפרה – הפחתה של 20%) לבין הפרה קודמת של אותה הפרה הנדונה (שלוש שנים – 10%).
לעמדתנו, אחוזי ההפחתה בשל עילה זו נמוכים, והתקופות ארוכות, גם ביחס לתקנות דומות בתחומים אחרים, **ואינן משקפות הפחתה ראוייה ומספקת בשל היותו של היבואן, יבואן שומר חוק הנמנע מבצוע הפרות.** אנו מציעים כי שלוש שנים ללא הפרה כלל, יזכו בהפחתה של 50%, ושלוש שנים ללא הפרת אותה הוראה יזכו בהפחתה של 40% (לדוגמא, ר' תקנה 2(1) לתקנות רישוי שירותים ומקצועות בענף הרכב (הפחתה של סכומי העיצום הכספי), תשע"ז – 2017, הקובע - כי (i) במידה והמפר לא הפר כל הוראה מהוראות החוק בשלוש השנים הקודמות להפרה, רשאי המנהל להפחית 50%; (ii) במידה והמפר, הפר אחת מהוראות החוק בשלוש השנים שקדמו להפרה, אך היה מדובר בהפרה של הוראה אחרת, רשאי המנהל להפחית 30% מסך העיצום הכספי).

כמו כן, ההגדרה שנקבעה ל"דין מכס", היא הגדרה רחבה מאד, במיוחד כאשר העיצומים הכספיים אינם נוגעים להפרות של חוקיות יבוא. יש לתקנה ולצמצמה לפקודת המכס ותקנותיה.

4.5. **תקנה 1(א)3) - הפרה ראשונה - התקנה המוצעת, אשר קובעת**
הפחתה של 50 אחוז, מקום בו לא בוצעה בעבר הפרה של אותה הוראה (אין הגבלת שנים) ולא נוצר הפרש מיסי יבוא העולה על 2500 ₪. לעמדתנו, נכון היה לקבוע אחוז הפחתה של 70% הפרש מיסים גבוה יותר, לפחות 10,000 ₪ ולהגביל את התקופה לחמש שנים. התקנה כיום יוצרת אבסורד בו, בהפרה ראשונה כשהפרש המיסים עולה על 2500 ₪ ונמוך מ-5,000 ₪ העיצום הכספי יהיה גבוה יותר מהפרש המיסים.

4.6. **תקנה 1(א)4) - פעולות למניעת הישנות והקטנת נזק - התקנה**
דורשת הבהרה, האם מדובר על פעולות שננקטו לאחר גילוי ההפרה. נכון,

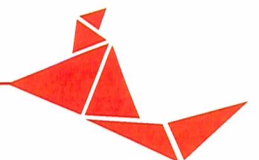

היה כי יקבע אחוז הפחתה גבוה מזה, במקרה בו היבואן נקט באמצעים קודם להפרה – כדוגמת קיומם של נהלים פנימיים ובקורות.

4.7. **תקנה 3 - שיעור הפחתה מקסימלי** – התקנה קובעת כי במקרה בו ישנו עירוב של כמה נסיבות אשר יגרמו להפחתה כפולה, זו לא תעלה על 75 אחוזים מסכום העיצום הכספי. עמדתנו היא שיש להעלות את אחוז ההפחתה המקסימלי ל-90% אם מדובר בהפרה ראשונה, ול-85% אם מדובר בהפרה שאיננה הפרה ראשונה, בדומה לסעיף 4 לתקנות היבוא והיצוא (הפחתה של סכומי עיצום כספי), תשע"ח – 2018.

4.8. **תקנה 5 (ב) - הפחתה ביחס למחזור העסקאות, נדרשת קציבת הסכומים ואין התייחסות לעסקים קטנים** – סעיף 5 לתקנות ההפחתה קובע כי ניתן להפחית את העיצום הכספי עד לגובה 5% ממחזור עסקאותיו של המפר. אנו מבקשים כי האחוז המקסימלי יהיה 3% ולא יותר, וכי יקבע סכום קצוב מקסימלי בדומה לתקנות להגברת האכיפה של דיני העבודה (הפחתה של סכום העיצום הכספי), תשע"ב-2012. כמו כן, אנו מבקשים להוסיף, כי לגבי עוסקים קטנים אשר מחזור עסקאותיהם נמוך מ-10 מיליון ש"ח, ניתן יהיה להפחית את העיצום הכספי עד לגובה של 2% ממחזור עסקאות העוסק.

4.9. **תקנה 5(ג) – הפרה זהה במספר הצהרות יבוא** – תקנה זו קובעת מקסימום של 2 אחוזים ממחזור עסקאות של יבואן במקרה שקיים הפרש מיסי יבוא בלמעלה מ-20 הצהרות יבוא. לא ברור מדוע יש צורך בקיום של הפרש מיסי יבוא, כתנאי להפחתה. אנו מבקשים כי כל הפרה זהה בלמעלה מ-20 הצהרות יבוא, ניתן יהיה להפחית את סכום העיצום לגביה. לא ברורה בעניין זה האבחנה בין יבואנים לסוכני מכס (סעיף 4 לטיוטת הנוהל), ואנו מבקשים כי תיקבע תקרה של 15,000 ש"ח גם לעיצום כספי המוטל על יבואן, וודאי במקרה של הפרה שלא נוצר בעטיה חסכון במיסי יבוא (למעט מס ערך מוסף).

4.10. **פריסת תשלום עיצום כספי –** סעיף 223ט לפקודה קובע כי עיצום כספי ישולם בתוך 30 ימים מיום מסירת הדרישה לתשלום, וסעיף 23 קובע כי אין לוותר על הפרשי הצמדה וריבית בשל פיגור בתשלום. אנו מבקשים כי תקבע סמכות למנהל בתקנות ההפחתה לפרוס את תשלום העיצום הכספי לתשלומים, וודאי ככל שמדובר בעיצומים כספיים בסכומים גבוהים.

4.11. **עיצום כספי וקנס פיגורים -** בנסיבות בהן פקיד מכס מטיל עיצום כספי בשל הפרה אשר יצרה הפרש מיסי יבוא, אשר נדרש על ידי הרשות כגירעון בתוספת חיוב בקנס פיגורים כהגדרתו בסעיף 2 לחוק המיסים (קנס פיגורים), התשמ"א - 1980, יש להימנע מהטלת עיצום כספי, או לחילופין מגביית קנס פיגורים, על מנת שלא ליצור כפל קנסות אזרחיים בשל אותן נסיבות. נושא זה יש לעגן בתקנות ההפחתה, באופן שקנס הפיגורים יופחת מסכום העיצום הכספי, או לחילופין לקבוע בנהלי המכס כי במקרה של הטלת עיצום כספי יינתן וויתור על קנס הפיגורים.

5. מחסנים רשויים

5.1. להלן הערותינו בנוגע לעיצומים המוטלים על בעלי רישיון למחסנים רשויים, נוסף על ההערות לעיל בנוגע לתקנות ולנהלים הנוגעים לכלל היבואנים.

5.2. העיצומים הכספיים המוטלים מכח פרטים (1) ו-(8) לתוספת לפקודת המכס, עניינם בהפרת הוראות המנהל, תוך הפניה לתקנות המכס (תקנה 23 ותקנה 23א) לתקנות המכס, התשכ"ו-1965). יצויין, כי יש לקבוע כי לא יוטל עיצום כספי אלא בשל הוראות שפורסמו באופן מפורש, בנוהל מחסנים רשויים, כמו כן, יש לקבוע תקופת פרסום מינימלית של שלושה חודשים, קודם למשלוח התראה או הטלת עיצום כספי. זאת ועוד, ככל שמדובר על דרישה ספציפית למסירת ידיעות (העיצום הכספי הוא על סך 10,000 ₪), יש להבהיר כי מדובר על דרישה בכתב

מאת מנהל בית מכס להמצאת מסמכים, וכי ינתן פרק זמן של 30 יום להעברת המסמכים או הידיעות.

5.3. כמו כן, עמדתנו היא, כי יש לקבוע בנוהל מדיניות אכיפה, כי בעיות זמניות במערכות המיחשוב של המחסן הרשוי לא יהוו עילה להטלת עיצום כספי.

נשמח לקיים עמכם דיון להבהרת הדברים, ולעמוד לרשותכם למתן הסברים והבהרות ככל שיידרשו.

בכבוד רב,
איריס וינברגר, עו"ד
נין ג'ורג'י

העתקים:

מר ערן יעקב – מנהל רשות המיסים
מר אבי ארדיטי – ראש מנהל המכס
גב' ענבל קורקוס, עו"ד – ממונת סחר חוץ
מר גיא גולדמן, עו"ד – ממונה חקיקה
מר אוריאל לין, עו"ד – נשיא לשכת המסחר תל אביב והמרכז.
מר שלומי לוי, עו"ד – סמנכ"ל משפט וממשל, לשכת המסחר תל אביב והמרכז.
מר רז הילמן - סמנכ"ל יבוא, מכס ותקינה, לשכת המסחר תל אביב והמרכז.